

SECCIÓ FILOLÒGICA

RAMON ARAMON I SERRA

Nasqué a Barcelona l'any 1907. Estudià a la Facultat de Filosofia i Lletres i als Estudis Universitaris Catalans de Barcelona amb Jordi Rubió i Francesc Martorell, a la Universitat de Madrid amb Menéndez Pidal i a les Universitats de Berlín i Leipzig amb Ernst Gamillscheg i Walter von Wartburg. Fou secretari redactor de la Secció Històrico-Arqueològica i tècnic de les Oficines Lexicogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans, així com col·laborador de l'Oficina Romànica de Lingüística i Literatura. A la Universitat Autònoma de Barcelona fou ajudant de Pompeu Fabra i després professor adscrit al seminari romànic.

La seva trajectòria científica ha pres una triple orientació: la filologia, la bibliografia i l'ensenyament de la gramàtica i estilística, i s'ha reflectit en nombroses publicacions. Les edicions crítiques de texts medievals, en català i en provençal, com el *Curial e Güelfa*, són considerades modèliques. L'any 1938, en plena guerra civil, publicà el *Cançoner dels Masdovelles* i deixà enllestit i preparat pràcticament per a l'edició altres cançoners i manuscrits de la Biblioteca Universitària de Barcelona o de la Nationale de París. Després del 1939, el seu mestratge restà reduït als Estudis Universitaris Catalans, que ell aconseguí de fer reviure el 1942, i a cursos i conferències a l'estranger. A través de texts literaris s'ha ocupat de les relacions entre Catalunya i d'altres països romànics. Com a gramàtic, prengué partit a favor de la gramàtica correcta i posà reserves a l'estil dels literats menys observants. L'any 1942 ingressà a l'Institut d'Estudis Catalans, del qual esdevingué Secretari General.

Ha format part durant molts anys del Consell Directiu de la Unió Acadèmica Internacional, de la qual ha estat elegit dues vegades vice-president. L'any 1989 fou aclamat president honorari de la dita institució. És fundador, amb Pere Bohigas i Miquel Coll i Alentorn, de la Societat Catalana d'Estudis Històrics (filial de l'Institut d'Estudis Catalans). En reconeixement de la seva vàlua científica, nombroses universitats i altres centres culturals d'Europa i Amèrica l'han cridat a fer conferències i cursets,

Diverses acadèmies i societats estrangeres l'han distingit amb el nomenament de membre corresponent. L'any 1983 li fou atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, i l'any 1989 l'Institut d'Estudis Catalans el declarà Secretari General Honorari. Durant aquest curs li fou atorgada la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya. És conseller de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes i corresponent de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres (Institut de France).

ANTONI M. BADIA I MARGARIT

Nasqué a Barcelona l'any 1920. Va fer l'ensenyament primari i el batxillerat a la Mútua Escolar Blanquerna (1924-1938), estudis de filologia romànica a la Universitat de Barcelona i als Estudis Universitaris Catalans. Es llicencià el 1943 i doctorà el 1945 (Universitat de Madrid).

A la Universitat de Barcelona ha estat Ajudant (1943-1944), Professor Auxiliar i Adjunt (1944-1948), Catedràtic (1948-1986), Emèrit (1987) i Rector (1978-1986).

A la Universität Heidelberg: Gastprofessor (1956); a la Universität München: Gastprofessor (1959-1960); a la Georgetown University, Washington D.C.: Visiting Professor (1961-1962); a la University of Wisconsin, Madison, Wisconsin: Visiting Professor (1967-1968), i a la Université de Paris-Sorbonne: Professeur Associé (1974-1976).

És membre Adjunt de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1968, Numerari des del 1977 i President de la Secció Filològica des del 1989.

És numerari de la Reial Acadèmia de Bones Lletres (Barcelona) (1955), corresponent a la Real Academia Española (Madrid) (1965), Conseller auprès du Bureau (1956), Vice-president (1965-1968), President (1968-1971), Membre d'Honor (1971) i President d'Honor (1989) de la Société de Linguistique Romane.

Ha estat Conseller (1985) i President (1973-1976) de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, President (1974) del